

Монографија *Хеурисџички модел наставе* представља целовито теоријско разматрање модела хеуристичке наставе са историјског, теоријско-методолошког, психолошког и дидактичко-методичког аспекта и експериментално проверавање утицаја његове примене на квалитет и трајност знања ученика. У свеобухватној анализи најбитнијих сазнања различитих наука о проблемима и могућностима примене хеуристике у настави, аутор зналачки повезује Сократову методу разговора, Фромове парадигме “имати” и “бити” и конструктивистичко схватање учења, темељећи на њима теоријску заснованост овог модела наставе.

Рад представља научни допринос, пре свега дидактичко-методичком разматрању хеуристичког модела наставе, питању о којем се у нашој научној литератури може наћи јако мало овако целовитих приступа, али на одређен начин доприноси и подстиче иновирање и интензивирање наставе природе и друштва. У том смислу посебно су вредни и оригинални модели хеуристичке наставе природе и друштва у које је аутор уградио конструктивне педагошко-дидактичке и методичке идеје, принципе и сугестије. Они представљају корисне примере савременог начина планирања и реализовања наставе, који се у измењеном и прилагођеном облику могу применити у настави, не само природе и друштва, већ и других наставних предмета, и којима се настава значајно може унапредити.

(Из рецензије, проф. др Вељко Банђур)